

Motion till riksdagen

1989/90:A750

av Göran Engström m.fl. (c)

En ny arbetsförmedlingslag

Mot.
1989/90
A750—759

Ansvaret för arbetsförmedlingen i Sverige åvilar i princip det allmänna som genom arbetsmarknadsverket skall bistå arbetssökande och arbetsgivare att skaffa arbete eller tillhandahålla arbetskraft. Förmedlingen ska vara avgiftsfri.

Privat arbetsförmedling får förekomma i viss begränsad omfattning och i noggrant reglerade former. Bestämmelserna om sådan arbetsförmedling finns i lagen, 1935:113, med vissa bestämmelser om arbetsförmedling, arbetsförmedlingslagen. Denna är utformad med ILO-konventionen 1933 nr 34 om avgiftskrävande arbetsförmedlingsbyråer som grund. Den reviderades 1949.

Det är som synes en utomordentligt gammal lagstiftning som reglerar ett i modern ekonomi ytterst viktigt område. Viktigt för att olika resurser skall få en riktig och smidig allokering.

Det finns ett stort reformbehov idag. Insikten om detta är allmän, men det har hos ansvarigt departement inte varit någon överdriven brådska med att förnya lagen.

Det senaste försöket i den riktningen var en departementspromemoria som gav förslag om att klarlägga den gråzon som idag finns för vissa företag vars verksamhet kan klassas som uthyrningsverksamhet och entreprenader. Det mest kända exemplet på dylika företag är skrivbyråer som hjälper företag med olika former av kontorsarbete. Andra företagsverksamheter i denna zon är städföretag, bevakningsföretag, serviceföretag inom verkstadsindustrin, redovisningsföretag, reportagebyråer och konsulter, särskilt inom databranschen. Alla dessa är värdefulla företag för samhällsekonomin och det är sällan de ifrågasätts på denna grund.

Departementspromemorian

Nämnda promemoria föreslog att seriösa företag som bedriver uthyrningsverksamhet skall behöva tillstånd av Arbetsmarknadsstyrelsen för att få utöva sin verksamhet. AMS skulle ge tidsbegränsade tillstånd för verksamheten om det finns behov av denna ur arbetsmarknadspolitisk synpunkt. Tillståndet, ansåg man, skulle beviljas för tre år i sänder och vara förenat med särskilda villkor. Dessutom skall den som driver företagen anses lämplig för detta värv.

Promemorian avvisas

En dylik lösning måste bestämt avvisas. Den får inte ligga till grund för en ny lagstiftning på detta område. Den ger inte tjänsteföretagen rätt att bedriva sin verksamhet. För de företag som inte får tillstånd av den allenarådande myndigheten råder det i praktiken ett näringsförbud. Kriterierna för ett förbud kan bli oklara och ett moment av rättsosäkerhet inträder.

I en tid när avregleringar och fritt företagande går segrande fram över världen förefaller det omodernt att införa denna typ av ny reglering som, i likhet med alla andra kända exempel på regleringar, föder nya regleringar. Följden blir ett hämmande av skaparkraft och företagande, vilket ger negativa effekter på samhällsekonomin. Kunden är troligen även i detta fall den som bäst kan avgöra när ett behov av en vara eller tjänst föreligger, ej den stora myndigheten.

Våra utgångspunkter och förslag

För att kunna möta samhällsutvecklingens krav i framtiden av en smidig och väl fungerande arbetsmarknad måste de strukturförändringar som skett i näringslivet få ett genomslag också i lagstiftningen. Nya servicebehov och nya former för att möta dessa måste underlättas i lagen, inte förhindras. En lagstiftning som har ett halvt århundrade på nacken kan rimligen inte anses fylla måttet.

Utgångspunkten för en reformerad lag bör vara att all entreprenadverksamhet skall tillåtas.

AMS och arbetsförmedlingen bör kunna bli en ännu bättre och effektivare tjänsteförmedlare om man i framtiden får utföra sin verksamhet i ett klimat med ökad konkurrens. En förnyelse av den offentliga sektorn kräver på många områden att det införs intern eller extern konkurrens till den befintliga organisationen. Allt för att ge kunden en bättre ställning. AMS är en av de myndigheter som visat sig mäktig en förnyelse i viktiga avseenden under senare år. Dess grundläggande uppgifter eller position skulle, enligt vår mening, inte rubbas om det öppnas möjligheter för alternativa fristående arbetsförmedlingar. Vi föreslår därför att en ny arbetsförmedlingslag föreläggs riksdagen och att den följer den inriktning vi ovan anförde.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om inriktningen av en ny arbetsförmedlingslag.

Stockholm den 25 januari 1990

Göran Engström (c)

Håkan Hansson (c)

Kjell Ericsson (c)